

1887-04-09

AFSENDER

Agnes Bertelsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
Athen

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

Emneord:
J.C. Jacobsens sygdom og død

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

mit Vor Herre blot naadig lade os be-
holde ham og i saa Meesteste segne
jæll godt. Saa maas vi alle alle
saa Taknemmelige. Haas raavgang
gort om Kællens, men Appell er
der ingen af, og han er en Del af
Kællens, han er dog lidelig og aner
ikke selv at det kan være saa
faellig, han faar atter en anden
stadij om sin Kællens, men
Professor Lestrantz sagde igaar at
det var godt paa engang at høre
han det Haab naar han faar
at Kællens ikke slage til saa
fuldt det af sig selv at spjænde
sige degenes bond og, saa vilde
han nok selv helle nogle Uger
hjemat. Jeg længes lidt efter dig,
jeg er saa ræd som forhen og
dog saa lidt mestelig om at det
gaver som det gaver her, han jo
og saa om den Kællens, helle af anden

9, 1887 © C.M.
4

Rom
9 April.

Min egen Kjære (Darling)!

Tuend Tak for Dit Brev som jeg
naturligvis blev uendelig glad over,
og som var til stor Fryd for de gamle.
Det er en Berørelse for dem at vide
at I begge have det saa godt og at
Dyren kan foregaa saa sikkert og
paa en saa behagelig Maade, og det
er saaledes forhaabentlig ikke tale
om Rovin. Vi er naturligvis glade
at at I have kommet igennem Rejser
og ikke er bleven forstyrret af
Glemmelighederne herfra, da det jo ligesom
til at ville tænke et med sig selv
naar det er altsammen saa uventet
sunde at I ingen Tid have været
at vor Kjære Kjære (Darling) har

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

meget saa smertelig som han har og
endnu er der ingen Tale om at
Rasmus og en anden minde om hvar
naar vi kemmer lante paa at kam-
me hjemad. Rejser vil vist blii
saa lidenke saum mulig, men den
jacobson ogster vil det sikkert vare
lunge inded han kan laale. Derfor
kan Cu vestlindens adrevere Pome-
rudil, desuover vil Ophalst vist
blivi af Varghet. Tre J. har sendt
en 3 Brev dette er ogsaa vist
3 die Brev og et Par Brevkort
har jeg sendt, det dette vil i de
mottage paa engang. Selgemi synes
at det gaar langianst men rolig forrest
de kan nu nogle Læse angri i
det standes saum de haue belaut os
paa lidt' hojere Temperament
en Paa end den anden bedre og
mindre rølige Kælle, men
; det Helt liges Læse sammen godt med
Steng til Kælle - e. t. men
Profess (Læse) sagde ogsaa at han
vist bestendig maatte tage Omsyn
ad Hjelp af et Kælle, det vilde
han selv lant han, at Pöleren var
naget Læse efter den forperdelige
Spænding og at i hans Mön Kælle
man ikke mente det Kælle vilde
sig; maatte tilføje han var
en 3 a 4 Maanedes det Kælle bliv
bedre, men man fælle saa godt at
det Kælle var naget, han tilføje
for at lante, men saum han ikke
selv stode paa. Kælle ligner
der mange der maas og kan lant
med Læse Kælle, men Pöleren,
Jacobson vil vist hermit blien saag
og blien alt mig men den Kælle
sakte Mæde, det er meget saum vist
Læse Kælle i denne Tælle, men

9/4 1887 (5)
Katar, men forresten er i den 7 dag
sentydlig rolig. Du ved nok at jeg
allid længes til at være mig for
Dig; men Gud ske Lov at jeg er
her og kan passe min egen
gamle Carling. Han synes
bestandig han har det godt,
men naar Dr. Camm kommer,
som nu kun er 3 Gange om
Dagen, for at ved Hjælp af Kæthedens
at tage Vædet og et uanstet Blod,
liver han en Del men de
Smertor ere ogsaa aflagne mere
og mere. Vi have i disse Dage
skiftet til at høre et Minere
i Lateran, den 7. og jeg var der
i Torsdag. Eftermiddag, med
Pastors, idag Torsdag er
Pophui og den 7. derude.
Borner er her stadig gode
Efterretninger fra, det er

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

det søen i Kjøbenhavn for Stakkets Magt, og
men at er næsten saamt ind for
egen Lygdammen Jacobsen heder en
høvede Gang og behu mig sig, at
han fra stället leggi aldeles rolig
uden at maatte rose sig, for at lae
denne og uden sig (de have den
de, behav og ingen Betænde
frem Kald, som meent have han
heller hveder maatte lae den late
og sig for ikke at frem Kald Kald
og have stället, halle han saa søv
og sig saa smelig, nu meent
han at kunne faae Lav smat at
skrive at. Det er med P. Lyant
at, og de vilde i blinde de strake
for, hore fra han saa i Kjøben
den han egen Høvedt skrift. Fra
Jacobsen heder en legedes og Sappie
men høvedt Kald, og hegge fra
den egen gænde Perka.
Det var en sorgelig Regie, og det
var et Høvedt Kald, og det var